

Index Librorvm Prohibitorvm Alexandri VII

Alexander

Romae, 1667

LXXXVII. Feria V. die 24. Septembris 1665.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-81440](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-81440)

Feria V. die 24. Septembris 1665.

*In Congregatione generali Sanctæ Romanæ, & vniuersalis Inquisitionis habita in Pa-
latio Apostolico Montis Quirinalis coram Sanctiss. D. N. D. ALEXANDRO
Diuina Providentia Papa VII. ac Eminentissimis, & Reuerendissimis
DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana aduersus
hereticam prauitatem Generalibus Inquisitoribus à Sancta
Sede Apostolica specialiter Deputatis.*

SANCTISSIMUS D. N. audiuit non sine magno animi sui mœrore, complures opiniones Christianæ Disciplinæ relaxatiuas, & Animarum perniciem inferentes, partim antiquatas iterum suscitari, partim nouiter prodire: Et summam illam luxuriantium ingeniorum licentiam in dies magis excrefcere, per quam in rebus ad conscientiam pertinentibus modus opinandi irrepfit alienus omnino ab Euangelica simplicitate, Sanctorumque Patrum doctrina, & quem si pro recta regula fideles in praxi sequerentur, ingens eruptura esset Christianæ vitæ corruptela. Quare, ne ullo unquam tempore viam salutis, quam suprema veritas Deus, cuius verba in æternum permanent, arctam esse definiuit, in animarum perniciem dilatarî, seu verius perueri contingeret, idem Sanctissimus D. N. ut oues sibi creditas ab eiusmodi spatiola, latâque per quam itur ad perditionem, via, pro pastoralî sollicitudine in rectam semitam euocaret, earundem opinionum examen pluribus in Sacra Theologia Magistris & deinde Eminentissimis, & Reuerendissimis DD. Cardinalibus contra hereticam prauitatem Generalibus Inquisitoribus serid commisit: Qui tantum negotium strenuè aggressi, eique sedulo incumbentes, & maturè discussis usque ad hanc diem infrascriptis propositionibus, super unaquaque ipsarum sua suffragia Sanctitati suæ singillatim expoluerunt.

Homo nullo unquam vitæ suæ tempore teneretur elicere actum fidei, spei, & charitatis ex vi præceptorum diuinorum ad eas virtutes pertinentium.

Vir equestris ad duellum prouocatus potest illud acceptare, ne timiditatis notam apud alios incurrat.

Sententia afferens, Bullam Cœnæ solùm prohibere absolutionem hæresis, & aliorum criminum, quando publica sunt, & id non derogare facultati Tridentinæ, in qua de occultis criminibus sermo est, anno 1629. 18. Iulij in Consistorio Sacræ Congregationis Eminentiss. Cardinalium visa, & tolerata est.

Prælati Regulares possunt in foro conscientiæ absolueré quoscumque seculares ab hæresi occulta, & ab excommunicatione propter eam incurfa.

Quamuis euidenter tibi constet Petrum esse hæreticum, non teneris denunciare si probare non possis.

Confessarius, qui in sacramentali Confessione tribuit Pœnitenti chartam postea legendam, in qua ad Venerem incitat, non censetur sollicitasse in Confessione; ac proinde non est denunciandus.

Modus euadendi obligationem denunciandæ sollicitationis est: Si sollicitatus confiteatur cum sollicitante, hic potest ipsum absolueré absque onere denunciandi.

Duplicatum stipendium potest Sacerdos pro eadem Missa licitè accipere, applicando petenti partem etiam specialissimam fructus ipsius Celebranti correspondentem, idque post Decretum Urbani VIII.

Post Decretum Urbani potest Sacerdos, cui Missæ celebrandæ traduntur per alium satisfacere collato illi minori stipendio, alia parte stipendij sibi retenta.

Non est contra iustitiam pro pluribus sacrificiis stipendium accipere, & sacrificium vnum offerre; Neque etiam est contra fidelitatem, etiam si promittam promissione etiam iuramento firmata, danti stipendium, quod pro nullo alio offeram.

Peccata in Confessione omissa, seu oblita ob instans periculum vitæ, aut ob aliam cau-

INDICES
Librorum
PROHIBITORUM
E. V.
= 4.

causam, non tenemur in sequenti confessione exprimere.

Mendicantes possunt absolueri à casibus Episcopis reservatis, non obtemperanti ad id Episcoporum facultate.

Satisfacit præcepto annuæ Confessionis, qui confitetur Regulari Episcopo præsentato, sed ab eo injustè reprobato.

Qui facit Confessionem voluntariè nullam, satisfacit præcepto Ecclesiæ.

Pœnitens propria auctoritate substituere sibi alium potest, qui loco ipsius pœnitentiam adimpleat.

Qui Beneficium curatum habent, possunt sibi eligere in Confessarium simplicem Sacerdotem non approbatum ab Ordinario.

Est licitum Religioso, vel Clerico calumniatorem grauius crimina de se, vel de sua Religione spargere minantem, occidere, quando alius modus defendendi non suppetit, uti suppetere non videtur, si calumniator sit paratus vel ipsi Religioso, vel ejus Religioni publicè, & coram grauius Viris prædicta impingere nisi occidatur.

Licet interficere falsum Accusatorem, falsos Testes, ac etiam Iudicem, à quo iniqua certò imminet sententia, si alia via non potest innocens damnum euitare.

Non peccat Maritus occidens propria auctoritate Vxorem in adulterio deprehensam.

Restitutio à Pio V. imposita Beneficiatis non recitantibus, non debetur in conscientia ante sententiam declaratoriam Iudicis, eò quod sit pœna.

Habens Cappellaniam collatiuam, aut quoduis aliud Beneficium Ecclesiasticum, si studio litterarum vacet, satisfacit suæ obligationi, si Officium per alium recitet.

Non est contra iustitiam Beneficia Ecclesiastica non conferre gratis, quia collator conferens illa beneficia Ecclesiastica pecunia interueniente non exigit illam pro collatione beneficii, sed veluti pro emolumento temporali, quod tibi conferre non tenebatur.

Frangens jejunium Ecclesiæ, ad quod tenetur, non peccat mortaliter, nisi ex contemptu, vel inobedientia hoc faciat, puta, quia non vult se subiicere præcepto.

Mollities, sodomia, & bestialitas sunt peccata ejusdem speciei infimæ, ideòque sufficit dicere in Confessione, se procurasse pollutionem.

Qui habuit copulam cum soluta, satisfacit Confessionis præcepto, dicens: commisi cum soluta graue peccatum contra castitatem, non explicando copulam.

Quando litigantes habent pro se opiniones æquè probabiles, potest Iudex pecuniam, accipere pro ferenda sententia in fauorem unius præ alio.

Si liber sit alicujus junioris, & moderni, debet opinio censi probabilis, dum non constet, rejectam esse à Sede Apostolica tanquam improbabilem.

Populus non peccat, etiam si absque ulla causa non recipiat legem à Principe promulgatam.

Quibus peractis, dum similium Propositionum examini cura & studium impenditur, interea idem Sanctissimus re maturè considerata statuit, & decreuit, prædictas Propositiones, & unamquamque ipsarum, ut minimùm, tanquam scandalosas, esse damnandas, & prohibendas, sicut eas damnat, ac prohibet: ita ut quicumque illas, aut conjunctim, aut diuissim docuerit, defenderit, ediderit, aut de eis etiam disputatiuè, publicè, aut priuatim tractauerit, nisi forsàn impugnando, ipso facto incidat in excommunicationem, à quo non possit (præterquam in articulo mortis) ab alio quacumque etiam dignitate fulgente, nisi à pro tempore existente Romano Pontifice, absolui.

Insuper districtè in virtute sanctæ obedientiæ, & sub interminatione Diuini Iudicii prohibet omnibus Christi fidelibus cuiuscumque conditionis, dignitatis, ac status, etiam speciali, & specialissima nota dignis, ne prædictas opiniones, aut aliquam ipsarum ad praxim deducant.

Ioannes Lupus Sanctæ Romanæ, & Vniuersalis Inquisitionis Not.

Loco † Sigilli.

Anno à Natiuitate D.N. IESV Christi millesimo sexcentesimo sexagesimo quinto,

603

Indi

Indictione tertia, die verò 2. mensis Octobris, Pontificatus autem Sanctiss. in Christo Patris, D. N. D. Alexandri, diuina Prouidentia Papæ VII. anno undecimo, supradictum Decretum affixum, & publicatum fuit ad valvas Basilicæ Principis Apostolorum, Cellariæ Apostolicæ, ac in acie Campi Floræ, ac in alijs locis solitis, & consuetis Virquisitionis Cursorem.

ROMÆ Ex Typographia Reu. Camera Apostolica 1665.

LXX XVIII.

Feria v. Die 18. Maij 1666.

In Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis, coram Sanctissimo D. N. D. ALEXANDRO diuina prouidentia Papæ VII. ac Eminentissimis, & Reuerendis DD. Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, in tota Republica Christiana aduersus hæreticam prauitatem Generalibus Inquisitoribus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis.

SANCTISSIMVS D. N. post latum Decretum die xxiij. Septembris proxime elapsi, quo viginti octo Propositiones damnatæ fuerunt, examinatis sedulo, & accuratè usque ad hanc diem infra scriptis alijs quadragessimis quintum numerum implentibus, per plures in Sacra Theologia Magistros, ac per Eminentissimos, & Reuerendissimos DD. Cardinales aduersus hæreticam prauitatem Generales Inquisitores, eorum suffragia singillatim super unaquaque ipsarum audiuit.

Propositio 29. In die Ieiunij, qui sæpius modicum quid comedit, etsi notabilem quantitatem in fine comederit, non frangit Ieiunium.

30. Omnes officiales, qui in Republica corporaliter laborant, sunt excusati ab obligatione jejuniij, nec debent se certificare, an labor sit comparabilis cum jejunio.

31. Excusantur absolute à præcepto jejuniij omnes illi, qui iter agunt equitando, utcumque iter agant, etiam si iter necessarium non sit, & etiam si iter unius diei consistat.

32. Non est euidens, quod consuetudo non comedendi oua, & lacticia in Quadragesima obliget.

33. Restitutio fructuum ob omissionem horarum suppleri potest per quicumque Eleemosynas, quas antea Beneficiarius de fructibus sui beneficii fecerit.

34. In die Palmarum recitans officium Paschale, satisfacit præcepto.

35. Vnico officio potest quis satisfacere duplici præcepto pro die præsentis, & crastino.

36. Regulares possunt in foro conscientie uti privilegijs suis, quæ sunt expresse reuocata per Concilium Tridentinum.

37. Indulgentiæ concessæ Regularibus, & reuocatæ à Paulo V. hodie sunt reuolatæ.

38. Mandatum Tridentini factum Sacerdoti sacrificanti ex necessitate cum peccato mortali, confitendi quamprimum, est consilium, non præceptum.

39. Illa particula *quamprimum* intelligitur, cum Sacerdos suo tempore confitebitur.

40. Est probabilis opinio, quæ dicit, esse tantum veniale osculum habitum ob delectationem carnalem, & sensibilem, quæ ex osculo oritur, secluso periculo consensu ulterioris, & pollutionis.

41. Non est obligandus concubiniarius ad ejiciendam concubinam, si hæc nimis utilis est.

INDICES
Librorum
PROHIBITORUM
E. V.
= 4.